

Απόσπασμα από το έργο: «Περιήγησις εις τὰς ιεράς μονάς του Αγίου Όρους και της Χαλκιδικής Χερσονήσου»

/ Υπόθεση Μονής Βατοπαιδίου

***Υπό Γ.Α. Νικολόπουλου, διευθυντού του εν Αθήναις αναγνωστηρίου.
Αθήνησιν 1874.***

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΒΑΤΟΠΑΙΔΙΟΥ.

Διά να εξωφλήσωμεν με μίαν μονοκονδυλιά την περιγραφὴν του μεγέθους της ιεράς ταύτης Μονῆς λέγομεν, ὅτι το Βατοπαίδιον εἶναι δὶς μεγαλύτερον των ελληρικῶν ανακτόρων.

Εν πρώτοις ἡ μονὴ αὕτη εἶναι παραθαλάσσιος, ἀν καὶ ἀπέχει τῆς παραλίας ὀλίγα λεπτὰ, διότι ἐπὶ τῆς παραλίας σχεδόν, σχηματίζεται μικρὸν χωρίον ἔχον οἴκους ὑψηλοὺς ἢ χαμηλοὺς. Ἐπὶ τῆς παραλίας εἶναι τὸ ναυπηγεῖο τῆς μονῆς, τὸ σιδηρουργεῖον, αἱ μεγάλαι ἀποθήκαι τῆς τροφῆς των υποζυγίων, τὰ δωμάτια των

υπηρετών, αι ωραία οικίαι των αλιέων, ο ναός κτλ. δεν στερείται δε ο λιμενίσκος και προκυμαίας αρκετά καλής προς εύκολον εκφόρτωσιν και φόρτωσιν των πλοίων. Από της παραλίας μέχρι της μεγάλης θύρας της μονής υπάρχει οδός ευρεία και αμαξωτή. Επίσης δε προς τα δεξιά της μονής ωραία οδός χρησιμεύουσα προς περίπατον των προεστών, ήτις καταλήγουσα εις επίπεδον τι μέρος κατάφυτον από υπερμεγέθεις πλατάνους, περίξ των οποίων και υπό την σκιάν αυτών εισί προσκεκολλημένα καθίσματα αναπαυτικά. [\(περισσότερα...\)](#)